

Ταπεινοφρόνως ὑπακούοντας στήν ἀποστολική ἐντολή τοῦ Κυρίου μας: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη... διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν...», πορευόμεθα καί ἐμεῖς ἀνάμεσα σέ «λαούς φυλές καί γλῶσσες», προσπαθῶντας νά μεταφέρουμε τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, τό μήνυμα τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, δηλαδή, τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν...

Ὅμως αὐτή ἡ πορεία μας κάθε ἡμέρα, κάθε ἄλλο ἀπό τό νά εἶναι εὐκόλη προμηνύεται ...

Εἶναι γεγονός ὅτι, κάθε στιγμή πορευόμεθα ἀνάμεσα στήν ζωή καί τόν θάνατο, στήν ἀδικία καί τήν φιλανθρωπία, στήν ἀνθρωπιά καί τήν ἀπανθρωπιά...

Ὅσο βαθύτερα προχωρᾷ στήν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς τόσο πιό πολύ ὑποφέρεis... καί δέν εἶναι τόσο οἱ συνθήκες τῆς ζωῆς ... εἶναι πού βλέπεις τήν τρομακτική ἐκταση τῆς ἀδικίας πού ἔγινε , γίνεται καί θά συνεχίσει νά γίνεται σ' αὐτόν τόν κόσμο,... τόν Ἀφρικανικό ἀπό τούς κόσμους κάποιων ἄλλων Ἠπείρων...

Βρισκόμεθα λοιπόν ἀπό ἐκπλήξεως εἰς ἐκπληξιν... καί μερικές φορές ἀναρωτιόμαστε ἂν πρέπει νά μιλήσουμε ἤ ὄχι;

Τί ἀλήθεια λές σέ ἕναν νέο πού πρίν προφθάσει νά καταλάβει τήν ζωή, πρίν προφθάσει, κᾶν, νά τήν γευθεῖ μπαίνει στήν λίστα τῶν ἐτοιμοθανάτων;

Πρίν δεκαπέντε χρόνια ἐπεσκέφθηκα τήν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή στήν Οὐγκάντα, μιά πολύ δυνατή ἐμπειρία καί ἕνα ριγος στήν πλάτη πού... τό αἰσθάνομαι μέχρι σήμερα...

Ἐκεῖ λοιπόν στό Ἱατρεῖο τῆς Ἱεραποστολῆς συνήνητησα ἕναν γηραιό Οὐγκαντέζο Ἱατρό,... εἶχε σπουδάσει στήν Ἑλλάδα καί ὅπως τό 99% ὅσων ἔρχονται νά σπουδάσουν,... ἔμεινε γιά τριάντα χρόνια καί ἐργάστηκε στήν Ἑλλάδα,

συνταξιούχος πλέον και μέ αρκετές τύψεις γύρισε περί την «ένδεκάτην ώραν» νά εξυπηρετήσει την Ίεραποστολή...

Συζητώντας μαζί για την πρώτη μου εμπειρία στην πραγματικότητα της Αφρικῆς μου εἶπε τό ἐξῆς: *«Γιά νά μπορέσετε νά καταλάβετε τήν κατάσταση τῆς Αφρικῆς πρέπει νά γνωρίζεται ἕνα καί μόνο γεγονός: ἡ μεγαλύτερη ἐπιτυχία τῶν χρόνων τῆς ἀποικιοκρατίας εἶναι ὄχι τό ὅτι ἔκλεψαν τό πλοῦτο τῶν χωρῶν μας ἀλλά τό ὅτι ἐνεφύσησαν στόν ἀφρικανό ὅτι οἱ εὐρωπαῖοι –(οἱ λευκοί γενικά)-εἶναι ἐξυπνότεροι ἀπ’αὐτόν καί ἔχουν πάντα καλύτερες λύσεις... ἔτσι μᾶς ἔγινε συνήθεια νά ἐμπιστευόμεθα περισσότερο τούς ξένους παρά τούς ἑαυτούς μας... αὐτή εἶναι ἡ βάση τοῦ πρόβλήματος τῆς Αφρικῆς σήμερα...»!*

Ὅταν ἀκουγα αὐτά τά λόγια ποτέ δέν πίστευα ὅτι, θά ἐρχόταν μιά ἡμέρα πού θά τά εὔρισκα μπροστά σέ κάθε μου βῆμα...

Αὐτή εἶναι ὅμως ἡ πραγματικότητα καί καλούμεθα νά τήν ἀντιμετωπίσουμε κατάματα...

Αὐτός εἶναι ἕνας ἀπό τούς κυρίους ἄξονες γύρω τῶν ὁποίων πρέπει νά κινηθεῖ κάθε ποιμαντική μας προσπάθεια...

Πῶς ὅμως; Καί μέ τί κόστος;

Ἡ ἐπιμονή τοῦ Κυρίου μας μετά τήν Ἀνάστασή Του στήν συνομιλία του μέ τό Ἀπόστολο Πέτρο νά τόν ρωτᾶ τρεῖς φορές:

«Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων;» καί στήν ἀπάντηση τοῦ Πέτρου:

«Ναί Κύριε σύ οἶδας ὅτι φιλω σε...» νά ἀνταπαντᾶ

«Ποίμαινε τά ἀρνία μου,... ποίμαινε τά πρόβατά μου,... βόσκει τά πρόβατά μου...» περικλεῖει τόν τρόπο καί τό κόπο αὐτῆς τῆς ἀγάπης...

Περικλεῖει τήν ποιότητα στήν ὁποῖα θά πρέπει νά ἀναχθεῖ ὁ κάθε

Ίεραπόστολος γιά νά μπορέσει νά «ἐνσαρκώση» πραγματικά τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ μπροστά στά μάτια καί στίς ὑπάρξεις τῶν νεοφωτίστων ἀδελφῶν μας καί νά μήν εἶναι ἀπλᾶ μιά ἀκόμα φωνή –(ἀνάμεσα σέ τόσες ἄλλες πού μιλοῦν γιά τήν ἴδια ἀλήθεια –τόν Χριστό- ἀλλά μέ ὅρια καί τά μέτρα μιά νοησιαρχικῆς

σχολῆς καί παραδόσεως)- πού μιλάει *ἀκατάληπτα*, γιά τό ἀκατάληπτο μυστήριο τοῦ Θεοῦ.

Αὐτή τήν ὀπτική τοῦ Ἀποστολικοῦ ἔργου ἔχουμε ἀνάγκη ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι οἱ ὁποῖοι, ἂν μᾶς ἐρωτοῦσε ὁ Ἀναστᾶς Κύριος: «*Φιλεῖς με πλεῖον τοῦ κόσμου σου;*», μᾶλλον θά περνοῦσαν δεκάδες χρόνια πρὶν βροῦμε ἀπάντηση...

ὁ Καμερόν Γρηγόριος

Τετάρτη τῆς Διακαιησίμου

Ἱεραποστολικόν Κέντρο Ἁγίων 12 Ἀποστόλων
Katrang –B. Καμερόν